

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

få bevilling, heller ikke under et ændret system skulle kunne drive biografvirksomhed. Det forekommer imidlertid ikke rimeligt i forbindelse med en liberalisering af biograf-erhvervet at fortsætte med at afskære selskaber fra muligheden for at drive biograf. En adgang for selskaber til biografdrift vil desuden kunne betyde en hårdt tiltrængt kapitaltilførsel til biografbranchen.

Ifølge § 5 i 1964-loven kan bevilling ikke meddeles, når der i biografen eller biografbygningen, bortset fra bevillingshaverens egen kapital, er eller agtes anbragt kapital, der direkte eller indirekte hidrører fra personer eller virksomheder, der er indehavere af repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film. Formålet med denne bestemmelse har været at sikre bevillingshavernes selvstændighed i forhold til filmudlejere og filmproducenter ved at hindre disse i at skaffe sig indflydelse på biografens drift.

Det har været overvejet at opretholde denne bestemmelse, evt. således at forbudet mod anbringelse af kapital fra filmproducenter og filmudlejere kun skulle gælde i eksisterende biografteatre, medens kapitalen frit skulle kunne anbringes i nyopførte biografteatre.

En opretholdelse af forbudet vil imidlertid forhindre den nødvendige kapitaltilførsel til biografteatrene fra netop de grene af erhvervslivet, som kan have størst interesse i at investere i biografteatrene, hvilket næppe kan være særlig hensigtsmæssigt. Hertil kommer, at erfaringerne i ministeriet for kulturelle anliggender viser, at det allerede under bevillingssystemet har været vanskeligt at etablere en effektiv kontrol med overholdelsen af forbudet mod anbringelse af kapital fra producenter og udlejere i biografteatrene. På denne baggrund har man ikke fundet det rimeligt at opretholde det gældende forbud.

Endelig har man været inde på tanken om at etablere en begrænsning i systemet, således at den enkelte kun skulle kunne få tilladelse til at drive indtil 3 biografteatre. En sådan bestemmelse rummer imidlertid mange muligheder for omgåelse, og det vil reelt ikke være muligt at føre en effektiv kontrol med, at den enkelte person eller det

enkelte selskab ikke er involveret i driften af mere end 3 biografteatre. Der kan næppe være nogen mening i at gennemføre en lovbestemmelse, hvis overholdelse man ikke har rimelig mulighed for at sikre.

Det lovforslag, der nu fremsættes, bygger således på en afskaffelse af bevillingssystemet til fordel for et system med helt fri biografnæring, således at forstå, at der hverken etableres nogen begrænsninger i kredsen, der skal kunne drive biografteatrene, i antallet af biografteatre, som den enkelte kan drive, eller i adgangen til kapitalanbringelse i biografteatrene. Tilladelse til biografvirksomhed skal således gives, når visse objektive vilkår med hensyn til bopæl og myndighed m. v. er opfyldt.

Jeg har dog fundet det rigtigt i forslaget at bibeholde en bestemmelse svarende til den gældende lovs § 7, stk. 1, hvorefter det påhviler bevillingshaveren (lederen) ved valg af film at drage omsorg for, at kulturelt og kunstnerisk værdifulde film forevises. En sådan bestemmelse giver mulighed for, at der fortsat kan gribes ind over for biografteatre, der måtte føre et totalt underlødigt repertoire.

Det foreslåede tilladelsessystem harmonerer med nyere næringsretlige principper og svarer til det ved teaterloven af 1970 gennemførte tilladelsessystem for offentlig opførelse af teaterforestillinger. Beføjelsen til at udstede tilladelser til biografvirksomhed tillægges efter forslaget de lokale politimyndigheder.

Lovforslagets kapitel 2 indeholder regler om filmudlejning. Betingelserne for at drive filmudlejningsvirksomhed er uændrede, bortset fra at kravet om, at man ikke må være ude af rådighed over sit bo, er ændret til et krav om, at man ikke må være under konkurs. Betingelserne svarer fortsat til næringslovens betingelser for tildeling af næringsbrev.

Kapitel 3 indeholder bestemmelser om billetafgiften. Biografteatrene betaler i dag en billetafgift på 15 pct. af entréindtægten. I ministeriets bekendtgørelse af 31. marts 1965 er dog fastsat regler om lempelse i billetafgiften for biografteatre, hvis afgiftspligtige entréindtægt i et finansår ikke har overstegget 120.000 kr. Desuden betaler biografteatre med et overskud på 40.000 kr. og derover en bevillingsafgift, der andrager 15 pct. af